

V. Holhouslautakunta.

Holhouslautakunnan vuodelta 1906 antama kertomus on sisällöltään seuraava:

»Holhouslautakunnan jäsenistä vuonna 1905 oli kamreeri Aksel Rikbergin vuoro vuoden lopussa luopua Lautakunnasta, jota paitsi esittelijäsihteeri, nyttemmin senaattori Fredrik Stjernvall anoi vapautusta Lautakunnan jäsenyydestä. Joulukuun 18 päivänä 1905 valitsi Valtuusto kamreeri Rikbergin uudestaan Lautakunnan jäseneksi vuosiksi 1906—1909 sekä protokollasihteerin, tohtori Aksel Charpentier'in jäseneksi senaattori Stjernvallin sijaan vuosiksi 1906—1908. Tämän johdosta ovat Lautakuntaan vuoden kuluessa kuuluneet mainitut henkilöt ja edelliseltä vuodelta jällellä olevat puheenjohtaja, esittelijäsihteeri J. A. Nordman ja ylitirehtööri Aleksis Gripenberg. Lautakunnan sihteerinä oli yhä edelleen varatuomari K. Anton Åkerroos kuolemaansa saakka toukokuun 6 päivänä, jonka jälkeen varatuomari Ivar Groundstroem otettiin sihteeriksi.

Lautakunnan jäsenet.

Kuten edellisinäkin vuosina on Holhouslautakunta myös vuonna 1906 kokoontunut kerran viikossa paitsi kesä-, heinä- ja elokuussa, jolloin kokouksia on pidetty kaksi kertaa kuukaudessa, joten kokouksien luku tekee 45.

Kokoukset.

Lautakunnan kappaleessa holhouskirjaa oli vuoden 1906 alussa yhteensä 378 holhousta, joista 223 perustui määräykseen ja 155 oli lakiperäisiä holhouksia, sekä 48 uskotunmiehentointa. Raastuvanoikeuden pitämästä holhouskirjasta on vuoden kuluessa Lautakunnan holhouskirjaan siirretty 1905 vuoden jälkimäisellä ja vuoden 1906 edellisellä puoliskolla lisäantuleita yhteensä 82 holhousta ja uskotunmiehentointa. Niistä 508 holhouksesta ja uskotunmiehentoimesta, jotka siis vuonna 1906 ovat olleet holhouskirjaan merkittyjä, on kuitenkin erityisistä syistä vuoden kuluessa poistettu 59. Tämän johdosta oli Lautakunnan kappaleessa holhouskirjaa 1906 vuoden lopussa yhteensä 449 holhousta ja uskotunmiehentointa;

Holhouksia ja uskotunmiehentoimia.

näistä oli 398 holhouksia, joista 229 perustui määräykseen ja 169 oli lakiperäisiä holhouksia, sekä 51 uskotunmiehentoimia.

Alaikäisten lasten luku.

Vuonna 1906 on Lautakunta saanut pastorinvirastoista kaupungin ruotsalais-suomalaisessa ja saksalaisessa luterilaisessa seurakunnassa vastaanottaa säädetyt luettelot sellaisista näitten seurakuntain edellisellä ja jälkimäisellä puoliskolla vuotta 1905 kuolleista jäsenistä, joitten jättämille alaikäisille lapsille holhooja mahdollisesta oli määrättävä, ja on Lautakunta katsonut 34:llä mainituista kuolinpesistä olevan sellaiset varat, että selonteko alaikäisten omaisuuden hoitamisesta olisi annettava. Metodisti-episkopaalisesta ja roomalais-katolisesta seurakunnasta ei Lautakunta sitävastoin ole saanut vastaanottaa sellaisia luetteloita ja kaupungin kreikkalais-venäläisen seurakunnan pastorinvirasto on tänä kuten edellisinäkin vuosina laiminlyönyt antaa sellaisen luettelon.

Lautakunnan toiminta.

Vuoden kuluessa on Lautakunta hankkinut tai on sitä kuultu holhoojan määräämisestä 27 tapauksessa ja uskotunmiehen määräämisestä 29 tapauksessa sekä 12 täysikäiseksi tulleen henkilön asettamisesta holhouksen alaiseksi ja 3 henkilön vapauttamisesta sellaisen valvonnan alaisuudesta, sekä 2 kysymyksessä, jotka koskivat vanhempain erottamista oikeudesta kasvattaa lapsiansa.

Niinikään on Lautakunta, holhouslain 39 ja 40 §§ mukaan, antanut lausuntoja 28 holhottavan kiinteimistön myymistä ja 15 sen kiinnittämistä koskevasta kysymyksestä sekä käsitellyt yhtä kysymystä, joka koski metsän myyntiä alaikäisen tilukselta, ja kahta kysymystä lainan ottamisesta holhottavan puolesta.

Ilmoituksia tilinteon laiminlyönnistä.

Niistä holhoojista ja uskotuista miehistä, jotka holhouslain 51 ja 70 §§ mukaan ovat olleet velvolliset Lautakunnalle antamaan tilin holhokkinsa omaisuuden hoitamisesta, on 16 määrättyä ja 18 lakiperäistä holhoojaa sekä 5 uskottua miestä laiminlyönyt säädetyt ajan kuluessa täyttää tämän velvollisuutensa, jonka vuoksi Lautakunta holhouslain 53 §:n säännöksen nojalla on niistä ilmoittanut Raastuvanoikeudelle. Sitäpaitsi on Lautakunta yhdessä tapauksessa, jossa on ilmennyt erimielisyyttä siitä, onko asianomaisen uskotun miehen velvollisuus jättää Lautakunnalle tili, lykännyt kysymyksen oikeuden ratkaistavaksi, ja oli se vuoden lopussa yhä edelleen Senaatin harkinnan alaisena.

Niissä tapauksissa, jolloin Lautakunta on velvoittanut asianomaisia holhoojia oikaisemaan heidän antamiensa tilejä tai heiltä vaatinut tietoja ja todistuksia, on Lautakunnan osoituksia ja määräyksiä noudatettu muissa

paitsi 1:ssä tapauksessa, josta Lautakunnan on siis ollut pakko tehdä ilmoitus Raastuvanoikeudelle.

17:stä holhouksesta on Raastuvanoikeus, Lautakunnan esityksestä, määrännyt että seuraavat tilit niitten hoitamisesta saavat käsittää yhtä vuotta pitemmän ajan».
